

LÁMPÁS

A HATVANI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

KÉPES BESZÁMOLÓ

Parakletos családi konferencia Vajta

Túra a Széleskői tónál

Túra folytatása, nyársalás Ecséden Juhász Judit udvarában.

*Karácsonynak éjszakáján,
Jézus születése napján
Örüljetek, örvendjetek:
Az Úr Jézus megszületett.*

Szeretetteljes karácsonyi ünneplést kívánunk!

A Lámpás szerkesztői csapata

TANÍTÁS

„Az Ige volt az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert: Ő jött el a világba.”
(Jn 1,9)

Az amerikai politikus, Benjamin Franklin valami jót akart tenni az emberekért, ezért vett egy szép lámpást és kitétte a kapu bejáratára. Az emberek nem értették, hogy miért teszi ki a lámpát az utcára, nagy pazarlásnak tekintették, de kis idő elteltével rájöttek, hogy milyen hasznos is ez. A lámpától nem botlottak meg az emberek a sötétségben és messziről is tudták az irányt, így nem tévedtek el. Innentől kezdődött el a közvilágítás.

Az Isten Igéje az igazi világosság, amely kezdettől fogva vezette a népet. Sajnos, Malakiás próféta után nem volt isteni üzenet, nem volt próféta. Isten néma maradt, a nép pedig olyan lett, mint a pásztor nélküli nyáj. Az Ó- és Újszövetség között 400 év telt el, amely igen sötét időszak volt a nép számára. Hosszú idő után érkezett Isten megszabott ideje. Isten megmutatta az Ő szeretetét Jézus által. A szó helyett Ő maga lépett be a világba. A Teremtő Isten emberré, a láthatatlan láthatóvá lett. Általa megnyílt a menny kapuja. Jézus azért jött, hogy megmentse az emberiséget a bűn hatalmából, a sötétségből kivezesse a világosságba. Ő volt a második Ádám, az új kezdés, általa az ember újra Isten elé állhat. Jézus a világ világossága. Az Ő fényében az ember láthatja önmagát, hogy mennyire alkalmatlan és bűnös Isten előtt. Másik oldalról pedig láthatja Jézusban az isteni szeretetet, aki könyörületes és irgalmas. Ha az ember a világosságban jár, nem járhat a sötétségben. Jézus mondta, hogy ti vagytok a világ világossága. Olyanok vagyunk, mint a kapu előtt kített lámpás, amely világosságot ad környezetére, és mindenképpen hatással van arra. Jézusra tekintünk, akitől kaptunk olajat, Szentlelket, hogy állandó legyen a fényünk.

A december jellemzője a hosszabb éjszaka és a hideg. De az is igaz, hogy a sötétségben még jobban ragyog a világosság, és a hidegben még inkább szükség van a melegre. A sötét és szeretetben kihűlt világban ragyogjon fel Jézus fénye általunk!

Bo Kyeong

HÁLAADÁS ÉS BESZÁMOLÓ

Kérjük a kedves Testvéreket, hogy továbbra is viseljék szívükön gyülekezetünket szórványainkkal együtt!
Áldás és békesség!

Tóth László
gondok

Visszatekintő hálaadás

Az Úr jóvoltából békességben telt a 2018-as évünk. Lelkiekben gyarapodott és új testvérekkel bővült gyülekezetünk. Az Úr nevét fölemeltük és dicsőítettük minden hatvani és szórvány istentiszteleten, gyerekórán és egyéb gyülekezeti alkalmakon, így a táborokban, a Keresztény Fesztiválon, és hiszem, hogy a mindennapi életünkben otthon és a munkahelyünkön is.

A Református Szeretetszolgálattal együttműködve egész évben lehetőség nyílt arra, hogy Petrovics Gusztávné – az egyházi közmunkaprogram keretében – munkálkodjon gyülekezetünkben. Köszönetünket fejezzük ki a mindennapos szolgálataért!

Sikerült megvalósítanunk a tervezett missziós és felújítási terveinket is. Nemcsak Hatvanban, hanem Bátonyterenyén is megrendeztük a helyi gyülekezetekkel együtt a Keresztény Fesztivált. Elkészült a templomunk északi falának renoválása és festése. Mind ehhez természetesen szükség volt lelkipásztoraink, hittan tanáraink, presbitereink és gyülekezetünk tagjainak odaadó lelki és fizikai munkájára, melyért ezúton is szeretnénk köszönetet mondani. Külön köszönet illeti azokat a testvéreket, akik rendszeresen imádságban hordozzák gyülekezetünket és szórványainkat. Megemlíjtük a szórványmunkások, a gyerekmunkások, a kórusban éneklők, a dicsőítésben résztvevők, a takarítók, a kertrendezők, a látogató csoport, a felújításokban szorgoskodók, a Kékkereszt csoportunk, a különböző missziós munkákban tevékenykedők áldozatos munkáját.

Egyházközségünk presbitériuma köszönetét fejezi ki mindazon testvéreknek, akik az idén is befizették az egyházfenntartói járulékot, anyagilag támogatták gyülekezetünket, hiszen ennek köszönhetően pénzügyi téren is biztosított Egyházközségünk működése.

Mind ezekért hálát adva az Úrnak reménységgel indulunk neki a 2019-es évnek.

Nézz fel!

Nézz fel, legyen bizodalmad Atyában,
nézz fel Jézus Krisztusra,
szeretete égjen a szívedben,
nézz fel, mert vigasztaló a Lélek, öröme hív!!!

A pünkösdöt megelőző szombaton ötödik alkalommal rendeztük meg városunkban a Keresztény Fesztivált négy felekezet összefogásával. A Baptista Rézfúvós Zenekar zenés térfoglalása vezette be a délután eseményeit. Meghívott vendégünk Pintér Béla, énekes volt. A boldogmondások üzenetét igyekeztünk középpontba állítani és megjeleníteni az egyházközségek sátrainál. A színpadon Oravecz Lia bizonyásgtétele és Talentum táncscsoportunk képviselte gyülekezetünket. Az új helyszín, a szökőkút melletti tér előnyös volt, szeretnénk a következő Fesztivált is itt tartani.

Hálát adok Istennek, hogy évről-évre formálja ezt az alkalmat. Nő a felekezetek nyitottsága, fontos hely a lelkigondozói- és az imasátor, az Úr átsegített az elénk gördülő akadályokon. Köszönöm, hogy a testvérek imáikban hordozták és szorgos kezekkel munkálkodtak a rendezvény megvalósításán.

Petrovics Gusztáv

Gyülekezeti kirándulásunk

Nagy érdeklődés övezte a Vizsolyba szervezett kirándulást. Pásztórol 12 személy vett részt rajta. A busz teljesen megtelt. A hosszú út kellemesen telt, mert lelkipásztorunk részletes tájékoztatója lekötötte figyelmünket.

Vizsolyba érkezve meglepetés ért. Amióta utoljára itt jártam, minden megváltozott. Látogató központot hoztak létre, amely mára hungarikum lett. Egész évben fogadja a látogatókat.

Mi most különleges vendégek voltunk: úgynevezett zarándokok, akik az ősi templomban az első, magyar nyelven nyomtatott Bibliánk előtt meghatódva énekeltük el a 90. zsoltárt. A kiállítás Károlyi Gáspár életútja és munkássága mellett, az őt segítő és vele együtt áldozatot vállaló társairól is szólt. A fiatalabb testvéreink, mindannyiunk nagy öröme, a hajdani nyomdagép mását is kipróbálhatták. Boldogan lobogtatták az első magyar nyelvű kiadás címlapját.

A természet csodáiban is gyönyörködhattunk. A településen megtekintettünk egy modern méhészetet.

A térség hajdani református erőssége Gönc városa is. A megcsappant református gyülekezet máig őrzi Károlyi Gáspár bibliafordító örökségét. Ennek helyszíne a Múzeum és Biblia kiállítás. A kiállítás interaktív. Alkalmazásával órákig lehetne tanulmányozni a becses emlékeket. Sajnáltam elhagyni ezt a csodálatos emlékhelyet. A nap eseményei várakozásomat felülmúlták.

Induláskor Mennyei Atyánk áldását kértük utunkra. Hazajövet megtapasztalhattuk, hogy egész nap velünk volt, vigyázta utunkat. Így hitünkben megerősödvé, református öntudatunkban gazdagodva térhettünk haza az Ő áldásával. Köszönöm neki!

Fehérné Eszter (Pásztó)

Gyerektábori beszámoló

Augusztusban immár 16. alkalommal rendeztük meg nyári gyerektáborunkat a közel 50 fős gyerekcsapattal. Témának Ruth könyvét választottuk.

Ruth példáján keresztül délelőttönként az Úrhoz és a családhoz való hűségről, a ragaszkodásról, valamint Isten ezeket kísérő áldásairól hallottunk. Emellett minden délelőtt megtanultunk egy Istent dicsőítő dalt, melyek közül a „Még egy kis álom” című ének lett a tábor kedvence.

Délutánonként a tanultakhoz kapcsolódó játékos feladatokat tartalmazó sor- és akadályversenyeken mérkőztünk meg. A táncház során vidáman körjátékoztunk, és készültünk a szombati előadásra. Mivel a történet nagy része az aratás idején játszódik, így a gyerekekkel aratócsoportokat alkottunk, aratókoszorúkat készítettünk, sőt, az egyik délelőtt még kenyeret is sütöttünk, amit aztán délután az uzsonnakor mind meg is ettünk.

Számomra a tábor egyik legnagyobb élményét az ovis Danika jelentette, aki idén második alkalommal vett részt. Dani olyan lelkesen, hangjával az egész templomot betöltve énekelt az Úrnak, hogy biztos vagyok benne, nemcsak az én szívem telt meg őt hallva és látva örömmel, hanem az egész mennyet öröm árasztotta el. Így valószínűleg a mennyei seregek is nagy izgalommal várják már a jövő évi gyerektábor. „Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket, ... mert ilyeneké az Isten országa” (Lk 18,16).

Tóth Katalin

BIZONYSÁGTÉTELEK

Imre és Judit nagy története

„Mert csak én tudom, mi a tervem veletek – így szól az ÚR: jólétet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövő az, amelyet nektek szánok” (Jer 29,11).

Ezzel az igével indultunk, amikor eldőt, hogy férjem befekszik kivizsgálásra a kórházba. Én úgy imádkoztam, csak daganat ne legyen. Befeküdt, hatalmas daganatot találtak a fejében. Minden összeomlott, a reményteljes jövő, a sok elképzelt, dédelgetett terv. Ami maradt helyette az a kétségbeesés, a félelem, a bánat.

Az események felgyorsultak. Apa nem jöhetett haza, ahogy azt terveztük. A sokkoló hírt meg kellett osztanunk a gyerekekkel is. Ádám megvette a repülőjegyet és hazaindult a világ túlsó feléről. Imi felszámolta az állását és a következő héten vártuk az érkezését Franciaországból. Fruzsikával kettesben voltunk itthon és sírva imádkoztunk minden este apáért.

Aztán újabb vizsgálat következett, majd az idegsebész doktor elvállalta a műtétet. A Honvéd Kórházba a következő igével indultunk: „Mindenre van erőm Krisztusban, aki megerősít engem” (Fil 4,13). A műtét március 14-én volt, az aznapi ige pedig: „Magasztallak uram, Istenem, teljes szívből és tisztelem nevedet örökké. Hiszen annyira szeretsz engem, hogy a sír mélyéből is kimentettél” (Zsolt 86,12-13).

A kórházak le voltak zárva influenzajárvány miatt, a Honvéd Kórházban fegyveres katonák álltak a portán és a bejáratoknál. Az ÚR gondoskodott a bejutásunkról, mert az írásbeli engedély a főparancsnoktól már a portán várt bennünket, mire a férjemet kihozták a műtöből. Az ÚR megőrizte őt, a műtét sikeres volt, nem benuult le, és a daganat nagy részét eltávolították.

Jó és rosszabb napok váltogatták egymást, csúszott a hazajövetel is, de 10 nap után hazajöhetett, igaz, még csak a kórházba, de már Hatvanba. A hazaérkezése napján folytatódott a Jeremiási ige: „Ha segítségül hívtok, és állhatatosan imádkoztok hozzám, akkor meghallgatlak benneteket” (Jer29,12).

Ezen az estén itt vendégszerepelt egy amerikai balett társulat, korábban terveztem, hogy én is elmegyek az előadásukra. Persze minden délután rohantunk apához Pestre, este lett, mire hazaértünk. De erre a napra hazajöhetett Hatvanba, én pedig elmehettem az előadásra, ahol meghallgathattam az egyik szereplő bizonyágtételét, hogyan gyógyította meg az ÚR az édesanyját a rákból. Az alkalom végén odamentem hozzá, hogy megköszönjem, és elmondjam, milyen sokat jelentett nekem a bizonyágtétele. Együtt imádkoztunk a férjemért.

Imre születésnapját már itthon ünnepelhetjük. Napról napra erősödött, már csak a szövettan eredményre vártunk. Sajnos a szövettan rossz lett. Sugárkezelés és kemoterápia következett hét héten át, minden nap. Hősiesen tűrte, végigcsinálta. Amikor befejeződött a kezelés, és a további teendőket beszéltük meg az onkológusával, azon a napon kijelentette, hogy többet ő nem megy. Nem vállalja a további terápiát. Az elmúlt hetek nagyon megviselték és legyengítették a szervezetét.

Az addigi békés, hálaadó napjaink egyszerre megváltoztak, a sírás, a veszekedés maradt. Szép szóval, majd érzelmi zsarolással, fenyegetőzve és minden emberi meggyőző erőt latba vetve próbáltam nyomást gyakorolni rá, hogy menni kell tovább.

Ő azonban megmakacsolta magát és közölte, hogy nem. Eddig és nem tovább. Innentől teljesen az Úrra bízta a további utat.

Az Úr az én szívemen is dolgozott, rámutatott, hogy olyan lettem, mint Jób felesége, ideje megtérnem. Beláttam, hogy az eddigi békesség odalett. Úgy döntöttem, hogy tiszteletben kell tartanunk a férjem akaratát, lemondtuk az onkológiai kezelést.

Azóta megéltünk már nagyon nehéz és szebb napokat is, de minden nap hálát adunk az ÚR megtartó kegyelméért. Igyekszünk minél több időt együtt lenni. Átértékeljük a mindennapokat.

Hálás vagyok az Úrnak, hogy felrázott, elmondhatom, hogy: „Bizony, javamra vált ez a nagy keserűség” (Ézs 38,17).

Amikor már a saját könnyeimtől képes voltam meglátni a dolgokat, észrevehettem, hogy az ÚR már előző évben gondoskodott arról, hogy legyen idegsebész a kórházunkban. A testvérek szeretete, az értünk mondott imák, a látogatások, a tevőleges segítség, mind-mind az ÚR jóságát tükrözik. Imádkozott a Felház, egész Dél- Korea, a férficsoport térdepelve a nappalinkban. Külön riadólánc a világhálón. Natika minden este. Ismerősök a környezetünkből. Gyakorló hívők és nem gyakorlók, felekezettől függetlenül.

Az elromlott autó, rossz boyler megjavult, ha borotválni kellett a kórházban Zoli jött, és az egész szoba befogadta az ÚR Jézust.

Történetünknek még nincs vége, hiszem, hogy az ÚR valóban jót tervezett: annál is inkább, mert az éves igém: „A hit pedig a remélt dolgokban való bizalom, és a nem látható dolgok létéről való meggyőződés” (Zsid 11,1).

Fonyódiné Judit

Álom és ima

Amit elmondok, körülbelül három éve, egy átlagos őszi nap éjszakáján történt. Isten egy álmot adott. Azt álmodtam, hogy egy barátom vásárol egy Opel típusú autót, majd karambolozik egy busszal, és ebbe belehal. Rögtön felriadtam az álmomból, és imádkoztam ezért a fiúért. Kiáltottam Istenhez, hogy tartsa meg, és ne történjen meg a baleset.

Az álom és az azt követő ima után mintegy 2 - 3 hónap telt el, amikor is a már fentebb említett barátomnak a testvérével találkozott Budapesten, az egyetemen. Beszédbe elegyedünk, és elmesélte nekem, hogy az öccse az Opel típusú személygépjárműjével balesetet szenvedett: összeütközött egy busszal, de hála az Úrnak, megmenekült. Ekkor elmondtam, hogy néhány hónapja én ezzel kapcsolatban álmodtam, és köszönök a testvéréért Istenhez. Erre ő nagyon meglepődött, és Isten felé való hálával és döbbenettel nyugtázta a történeteket.

Az álmomban érintett féllal is találkoztam körülbelül fél évvel ezt követően, és természetesen vele is megosztottam a történeteket. Mivel ő is keresztyén, csak csodálat és hála volt a szívében az álom és az ima kapcsán Isten iránt.

Számomra a megtörtént esemény nagy megerősítés volt azzal kapcsolatban, hogy így módon "szólt" hozzám az Úr, és úgy mond "kézzelfogható" bizonyítékot adott, hogy az imának valóságos ereje van.

Molnár Zsigmond Mátyás

Konfirmációs bizonyágtétel:

Történetem Istennel

Történetem Istennel már akkor elkezdődött, mielőtt megszülettem. Utólagosan is visszagondolva, számomra megnyugtató és örömteli a gondolat, hogy engem akart valaki, hogy megszülessek: tehát ne egy véletlen folyamat – az ősrobbanás és evolúció – végterméke legyek, ahogy akkoriban az iskolában minderről tanultunk.

Már gyerekként is minden porcikám tiltakozott az elmúlás és az evolúciós véletlenekről szóló elméletek ellen. Tudtam, hogy van valaki, aki az egész világunkat jól megtervezte, s Ő nem más, mint Isten. Tizenéves koromban édesanyámat kérdeztem Jézusról, hogy ki is volt Ő? Sajnos, az ő válasza sem volt számomra kielégítő. Egy általános istentudattal éltem az úgynevezett „Jézusi korig”, amíg egy evangélikus angol hittantábor el nem indította hitéletemet.

Elkezdtem templomba járni, de tudtam, hogy valami még hiányzik. 2004 körül történt, hogy megszólított egy belső hang, hogy nézzem meg a „Passió” című filmet, de egyedül. Ekkor történt meg a csoda, amire szükségem volt: megtértem. Úgy éreztem akkor, hogy a korábbi életem üres volt és bűnnel teli. Akkor nagyon magamba roskadtam és zokogtam, mert rám nehezedett isten- és jézus nélküli életem terhe, hogy milyen is vagyok és voltam, és hogy a több mint 30 évem alatt mennyi kárt halmoztam fel. Ekkor kaptam választ arra, ki is Jézus, és mit jelentett kereszthalála az ember számára.

Jézus követése olykor nem egyszerű, de van két ígérés ami mindig biztatott és erőt adott, és ezt az ajándékot kívánom minden embernek a földön: „Mert az én igám boldogító, és az én terhem könnyű”. A második pedig ez: „Ezeket azért mondom nektek, hogy békességetek legyen énbennem. A világon nyomorúságatok van, de biztatok: én legyőztem a világot.”

Máthé Péter

Epekő – drágakő

Gyerekkoromból vannak már olyan emlékeim, hogy egy átlagos magyar ebéd után estére remegve, görcsökkel bújok be nagymami mellé az ágyba. Az általános iskolából is jó néhányszor hazaküldtek hasonló panaszokkal. Az évek során jöttek a nagyobb súlyú események: munkavállalás, gyermekáldás, haláleset. Sokszor töltöttem az éjszakákat itt-ott ülve meleg vizes palackkal az oldalamon.

Hívó életemben egyre többször kiáltottam az Úrhoz, hogy segítsen. Vegye el, szabadítson meg a görcsöktől. Utáltam a gyanús szót is kimondani, hogy epe, valahogyan mindig az a fajta gondolat keringett a fejemben, hogy én nem lehetek keserű, dühös, mérges ember, akit úgy elönt az epe. Hiszen megtértem, nem jellemző ez egy Krisztust követő emberre. Ellenálltam. Azonban az idei nyár elején is megérett a friss, zsenge borsó. Elég volt egy tányérral belőle, soha nem látott görcseim lettek. Hetekig. Keveset aludtam ebben az időszakban, kiszorultam az imaórákról, igyekeztem a napi feladataimat ellátni. Kihez mehetnék? Elkeseredett voltam és kimerült.

Jézushoz mentem. Másképp, mint eddig. Nem akartam már megmondani neki, hogy mit tegyen – vegye el a bajt. Hanem élő szóval: „*Uram Jézus, kérlek, mondd, meg mit tanulhatok ebből? Miért ismétlődik? Hol vagy Te ebben a történetben? Kérlek, szólj hozzám!*”

Jézus válaszolt. Számomra egy szót mondott: önmegtartóztatás. Erre szükségem lesz az Ő országában. Azért, hogy használni tudjon. Lehet, hogy időnként perzselő tűz vagyok, fölé nőök a hitben erőtlenebbnek. Szólok akkor is, ha nem kér erre. Előrébb megyek egyéni lelkesedésemben, buzgóságomban, rajongásomban, mint ahol Ő áll.

Elmegyek akár addig is, hogy kényszeríteni akarom Isten Szent Lelkét, hogy cselekedjen. Pedig Ő szelíd. és arra megy, amerre akar. Ezekkel a súlyos kövekkel szembe tudtam nézni. Megértettem, hogy Jézus miért engedi meg ezeket a görcsöket. A testemen keresztül nevel engem az önmegtartóztatásra. Nemcsak a testi valóságban kell ezt alkalmaznom. Az epegőrcsök kikerülhetnek, ha ellenállok bizonyos ételeknek. Ez a gyakorlótér. Elfogadtam Tőle hálával mindezt, mert az Ő országában ez a fajta lelki gyümölcs egy romolhatatlan drágakővé válhat.

Bucsuné Kuti Marietta

RIPORT

Az elnyert nyakék

Pintér Szilviával ülök egy asztalnál és beszélgetünk:

- Kedves Szilvia, egy nagyon szép kékkereszt ékesít. Elmondanád, kérlek, a történetét?

- Nagyon sokáig voltak problémáim az alkohollal. Mindez az életem minden területére kihatott. Aztán Isten egy különös megtapasztalással megszólított. Ezután kerestem föl a gyülekezet lelkipásztorát, tanácsot kérni tőle. Így kerültem közel a Kékkereszt csoporthoz és jutottam el Dömösre. Ott annyira megérintett Isten jelenléte és a baráti légkör, hogy tovább is maradtam a tervezettnél.

Azóta vágyakozom Isten jelenlétére, hogy én is tagja legyek a kékkeresztesek nagy családjának, és én is megkapjam a kékkereszt érdemrendet.

- Ez mit jelent pontosan?

- Aki legalább egy fél éve szabadult az alkohol rabságából, az jutalomként egy kékkereszt emblémás kitűzött vagy nyakláncot kap.

- Mikor kaptad meg ezt a csodás nyakláncot?

- A nyáron, egy szombati istentisztelet keretében vettem át a nyakláncomat, azóta is hordom. Akkor már több, mint egy fél éve nem fogyasztottam egy korty alkoholt sem, pedig többször is elfogott a vágyakozás. Azonban az imádság, az igeolvasás, a dicsőítés és a baráti beszélgetések túllendítettek a holtponatokon.

- Megváltozott az életed. Ez miben nyilvánul meg?

- Most már az ÚR rabja vagyok. Minden nap negyed négykor kelek, hogy munkába menet előtt elolvassam Isten igéjét. Bizonyoságot teszek a szabadulásomról. Nagyon szeretek a gyülekezetbe járni, így is szolgálva az Urat.

- Van-e igéd, egy vezérfonal számodra?

- Igen. „Ne aggódjatok tehát a holnapért, mert a holnap majd aggódik magáért: elég minden napnak a maga baja” (Mt 6,34).

- Kedves Szilvia, köszönöm szépen, hogy megosztottad mindezeket velünk. Az Úr áldjon meg, hogy sokáig viseld nyakékedet, és másokat is elvezess hozzá.

A beszélgetést vezette: Tóth László

SZÓRVÁNYAINK ÜZENETE

Bátonyi örömök

Két októberi csodát élhettünk át szórványunkban. Időrendben az első a gyülekezeti házunk két kisszobája fűtésének megoldása infra-panelekkel – ami a gyermek-istentiszteleteink tartásához nagy segítség. Hálásak vagyunk, hogy 11 év ventilátorozgatás után – anyagyülekezetünk támogatásával – eljutottunk ide.

A második csoda Istenünk áldott munkája, amit időről-időre konfirmandusaink „születésével” élhetünk meg. Idén Kovács Andrea és Mészáros Anna életét és hitvallását szemlélve és hallgatva lettünk Urunktól megajándékozottak.

Pádár Zoltán

Egy kis hit a bátonyi téren

Mindig is tisztelem és ámulattal nézem azokat az embereket, akik egy közösségi esemény szervezésével igyekeznek csapatot formálni: kicsit összehozni az egyformán gondolkodó embereket, tehát megmutatni, hogy van hitélet is a településen. A nyári melegben, szeptember 8-án, Nagybatony főterén megtartott Keresztyén Fesztivál is egy ilyen esemény volt, amelyen a helyi református közösség tagjaként, kicsit az esemény formálójaként is, részt tudtunk venni.

A szokásos istentiszteletek utáni tervezgetések és megbeszélések révén közelebről láthattuk, hogy tényleg isteni csodára és akaratra van szükség ahhoz, hogy egy ilyen léptékű esemény létrejöjjön, hiszen a meghívottak nemcsak lelkészünk hívására, hanem belső elhivatottságuknak is köszönhetően félretették minden más dolgukat, hogy ne csupán testben, de lélekben is jelen legyenek az eseményen.

Nem mondom, furcsa volt ott a téren, és nem egy imateremben látni Pádár Zoltán lelkészünket és közösségünk többi tagjait, ahogy a térre igyekvő emberek testi és lelki kezét megfogva adták át a fentről érkező üzenetet. Jó volt látni, hogy a városban működő testvérközösségek is eljöttek és megmutatták magukat. Jó volt látni a tűz nap és meleg ellenére a térre érkező embereket, akik hívőként vagy útkeresőként jöttek megnézni, miről is szól 2018-ban, Bátonyterenyén a hit. Keresztényként és keresztyénként összefogva imádkoztunk közösen, megmutattuk hitünket.

Hogy eközben Pintér Béla énekelt, volt egy rövid színdarab, hogy hagyományörző táncot is láthattunk, hogy a gyerkőcök rajzolhattak, Góliáttal harcolhattak Dávidként, vagy halanként foghatták ki az igéket a kis medencéből, nos, ebből elég keveset tapasztaltunk az állandóan zsúfolt, csillámtetoválást és reményeink szerint egy kis hitet is ajándékozó sátorból.

Vass Enikő (Bátonyterenye)

Pásztói csendesnap

2018. július 1.

A nap témája évi igéink feldolgozása volt (Józ 1,3-9 és Mt 4,13-25). Az istentiszteleten elhangzott üzenetek teljesen hozzám és rólam szóltak. Boldogság töltötte el a szívemet, hogy magamra ismertem. Testvérek bizonyágtételei után én is olyan indítást kaptam, hogy tegyek bizonyágot mindarról, amit csak Istennel együtt tudtam feldolgozni és elviselni.

Végezetül pedig megemlíteném a záró ének egy sorát a 134. zsoltárból: „Úrnak szolgálai mindnyájan, Áldjátok az Urat vígan!” Örömmel tölt el, hogy én is az Úr szolgálója lehetek.

Ocsenász Lajosné (Pásztó)

Isten irgalmassága és gyógyító szeretete

Augusztus 25-én már reggeltől nagyon rosszul éreztem magam. A mentő először a pásztói, majd onnan a salgótarjáni kórházba vitt, ahol súlyos szívproblémát állapítottak meg. Ezért tovább szállítottak a pesti Bajcsy-Zsilinszky Kórházba, ahol azonnal szívkatóterezést végeztek, és 30% -os szívizomelhalást állapítottak meg.

A kórházban voltam másfél hétig. Kezelő orvosom elmondta, hogy ezen az állapotomon csak Isten segíthet. A kórházi kezelést követően a szívszanatóriumba utaltak Balatonfüredre. Ott a harmadik nap éjjelén nagyon leizzadtam, de ahogy felébredtem, nagy örömrzés járt át. Éreztem, hogy a betegségem megfordult, megkezdődött a gyógyulásom. Akkor a vizsgáló orvos is megerősítette: némi javulást mutat az állapotom.

A legutóbbi vizsgálaton már az orvosom is csodálkozott, hogy milyen jelentős mértékű javulás történt az állapotomban. – Tudom, hogy Isten az igazi gyógyító. Ő segített meg! Legyen hála és dicsőség a csodálatos irgalmáért és szeretetéért.

Adja Isten, hogy ezután is Ő benne bízva, életünket az Ő kezébe téve munkálkodhassunk az Ő nagy nevének dicsőségére.

Hornyák Miklósné (Jobbágyi)

VERS

NE VESZTEGELJ!

Hozzád pásztorok és bölcsek
meghódolni jöttek
s gyönyörködtek... Örvend a szív
minden újszülöttnak.

Kedves vagy te, ahogy anyád
dajkál mosolyogva.
Mintha tested harmatos, friss
virágszirom volna.

S milliók, kik éj s nap csak a
testért robotolnak,
ma lélekben jászolodhoz
elzarándokolnak.

De én ennél messzebb látok:
látom a Keresztet,
melyre értem áldozatként
durván felszegeztek.

Látom a vért, mely a sötét
bűnt tisztára mossa,
s látom a nagy követ a zárt
sírról félredobva.

Látlak mennybe emelkedni
megdicsőült testben,
s tudom: tiéd a hatalom
földön és a mennyben.

Ezért van jó békességem,
neved ezért áldom,
nekem már nem Kisdéd vagy, de
Megváltóm s Királyom!

Ünnepelj, de ne vesztegelj
ott a jászol mellett.
Azt ismerd meg, kibem minden
ígéret betellett!

Hitet, reményt, békességet,
üdvösséget úgy hoz,
ha eljutsz a kisdedtől a
győzelmes Krisztushoz!

Bódás János

HIVOGATÓ

Ünnepi alkalmaink rendje

December 9-én vasárnap 16:00-kor
templomunkban

„Adventi készülődés a léleknek is”.

Vendégünk lesz az Újpalotai Forrás énekegyüttes,
majd városi rendezvény keretében gyertyagyújtás
történik a Kossuth téren 18:00-kor.

December 22-én szombaton 16:00-kor
templomunkban

családi-szórvány karácsonyt tartunk.

Autóbusz indul:

Bátonyterenyéről 14:30-kor, majd megáll

Taron 14:40-kor,

Pásztón 14:45-kor,

Jobbágyinál 14:55-kor.

**A szórványokban a szokott rend szerint lesznek
az ünnepi istentiszteletek:**

Ecséden 12-én 15:00-kor;

Petőfibányán 16-án 15:00-kor;

Heréden 25-én 8:30-kor;

Bátonyterenyén 25-én 11:00-kor;

Jobbágyiban 25-én 15:00-kor;

Taron 25-én 14:30-kor;

Pásztón 23-án 15:00-kor;

Apcon 23-án 16:30-kor;

Szirákon 26-án 10:00-kor;

Hatvani ünnepi istentiszteleteink:

24-én Szentestén este 6-kor;

Karácsony mindkét napján 10-kor;

31-én Óév este 6-kor

Újév napján 10-kor

Felelős szerkesztő: Dr. Tatai István
Tördelő-technikai szerkesztő: Petrovics Benedek
Nyelvi korrektor: Kővári Éva
Honlapszerkesztő: Fonyódi Imre

Munkatársak: Bo Kyeung, Fonyódi Imréné,
Kuti Marietta, Nagy Zsuzsanna,
Pádár Zoltán, Tóth László

Kiadó: Hatvani Református Egyházközség
Szerkesztőség: 3000 Hatvan, Dózsa tér 9. Telefon: 37/342-327
A Hatvani Református Egyházközség számlaszáma: 11705008-20381477
A LÁMPÁS honlapunkon is olvasható: hatvanref.hu
A cikkeket a hatvan@reformatus.hu címre várjuk.